



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1547/05
24.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Sofije Vagner-Ličenoski, Ljiljane Ivković-Jovanović i Nadežde Radević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih BB, VV, čiji je punomoćnik GG i DD, čiji je punomoćnik ĐĐ advokat, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.10770/04 od 30.12.2004. godine, u sednici veća održanoj 24.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.10770/04 od 30.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8621/01 od 29.6.2004. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi prema tuženima da tužilac po osnovu investicionih ulaganja putem izgradnje i rekonstrukcije ima pravo svojine sa 4/6 dela na kući i dvorištu u Ul. ____, u ____, izgrađenoj na k.p.br. __ KO __ ZKUL __ i pravo svojine sa pola dela stana br. 3 u zgradi br. __ u Ul. __ u __ upisanoj u ZK telo II u ZKUL __, na k.p.br. __ KO __, što su tuženi dužni da priznaju i trpe da se tužilac na osnovu presude upiše u zemljišnim knjigama, kao i zahtev da se obavežu tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove parničnog postupka. Istom presudom obavezan je tužilac da tuženom DD na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 47.250,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.10770/04 od 30.12.2004. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv presude Okružnog suda tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti a ni povreda na koju se u reviziji ukazuje jer je izreka pobijane presude jasna, neprotivureći sama sebi niti razlozima i presuda sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama.

Revizijski navodi tužioca o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je sin tuženog BB, brat tuženog VV i polubrat odnosno brat po majci tuženog DD. Tuženi GG je sa svojom suprugom, sada pokojnom EE, koja je majka tužioca kao i tuženih VV i DD, bio vlasnik odnosno suvlasnik sa ½ na kući i dvorištu u Ul. __ br. __ u __, kao i na stana br. __ na I spratu zgrade u Ul. __ br. __ u __ koji stan je kupljen u zajednici sa suprugom sada pokojnom EE. Tuženi je pomagao svojim roditeljima u vreme dogradnje i rekonstrukcije predmetne kuće i stana pri čemu je znao da je to imovina roditelja i sa njima nije zaključio nikakav sporazum ili ugovor o sticanju prava na istim.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, činjenice da se u konkretnom slučaju radi o radovima adaptacije, rekonstrukcije i manje dogradnje, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev tužioca odbili, jer ovakvi radovi ne mogu biti osnov za sticanje svojine na objektu na kome su izvršeni, već bi tužilac po osnovu tih radova mogao eventualno imati obligaciono potraživanje. Ovo stoga što se adaptacijom, rekonstrukcijom i dogradnjom tuđeg građevinskog objekta ne stiče pravo svojine ako zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno. U konkretnom slučaju roditelji tužioca kao vlasnici predmetne kuće i stana sa tužiocem nisu zaključili nikakav sporazum ili ugovor o sticanju prava, pa nema uslova da tužilac na osnovu izvedenih radova na objektima stekne pravo suvlasništva u smislu odredbe čl. 20. i 21. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa.

Revizijske navode kojima se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, Vrhovni sud nije cenio jer se revizija iz tog razloga na osnovu odredbe čl. 385. st. 3. ZPP ne može izjaviti.

Sa izloženog, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu odredbe čl. 393. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd